

AVIZ

referitor la propunerea legislativă privind organizarea și funcționarea instituțiilor de cultură care desfășoară activități în domeniul educației permanente

Analizând propunerea legislativă privind organizarea și funcționarea instituțiilor de cultură care desfășoară activități în domeniul educației permanente, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.L207 din 22.04.2002,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

I. Observații generale

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare organizarea, funcționarea și finanțarea instituțiilor publice de cultură care desfășoară activități în domeniul educației permanente.

Prin obiectul de reglementare, proiectul de lege face parte din categoria legilor ordinare.

2. Semnalăm că deși titlul propunerii legislative se referă în mod generic la **instituții de cultură**, în cuprinsul acesteia toate instituțiile avute în vedere sunt definite ca fiind instituții **publice** de cultură.

Or, în unele situații, cum este cazul caselor de cultură prevăzute la art.4, proiectul prevede că acestea pot fi organizate și **în structura unor organizații sindicale, de tineret sau a altor organizații neguvernamentale**, ceea ce excede caracterul **public** al acestora.

De aceea, în situația în care inițiatorii au dorit organizarea unor case de cultură și **în structura ori în subordinea** unor organizații neguvernamentale, este necesară inserarea unei norme distincte în cuprinsul căreia casele de cultură respective să nu mai fie definite ca instituții publice ci, eventual, ca instituții de **interes public**.

În acest context, precizăm și faptul că aceste case de cultură, având, potrivit art.4 alin.(1), personalitate juridică, ele nu pot fi organizate **în structura**, ci **în subordinea** respectivelor organizații neguvernamentale.

De asemenea, menționăm că având această natură juridică ele nu pot funcționa și în subordinea “unităților administrativ-teritoriale”, așa cum se prevede în art.4 alin.(1).

3. Noțiunea de “instituții educaționale” utilizată în cuprinsul art.1 alin.(1) nu este definită în raport cu instituțiile **publice de cultură** reglementate de alin.(2) al aceluiași articol și invocate în titlul proiectului și nici nu rezultă care ar fi acele instituții educaționale organizate, potrivit alin.(1), ca persoane juridice **de drept privat**.

4. Norma prevăzută la **art.5** ar trebui să aibă în vedere că în situația în care Universitatea populară este organizată ca departament în cadrul casei de cultură sau căminului cultural, ea nu mai poate avea personalitate juridică, deoarece personalitatea juridică nu poate aparține decât unității și nu unei structuri a acesteia.

Totodată, precizăm că aceste departamente, fiind în structura instituțiilor publice respective, **nu ele** se subordonează consiliilor locale, așa cum rezultă din text, **ci însăși instituția publică de cultură**.

5. Având în vedere că **art.7 și 8** reglementează două instituții publice de cultură în subordinea unui organ al administrației publice centrale și anume Ministerul Culturii și Cultelor, pentru buna lor diferențiere sugerăm ca și în cuprinsul art.7 să se precizeze principalele atribuții ale Centrului Cultural.

Potrivit actualei redactări a art.7, Centrul Cultural se poate organiza ca instituție publică cu personalitate juridică și în subordinea autorităților administrației publice locale. Este necesar însă ca în acest caz inițiatorul să precizeze ce nivel de subordonare a avut în vedere (județean sau local).

6. La **art.9**, supunem atenției inițiatorului soluția ca Centrele Județene pentru Educație Permanentă și Conservare a Culturii Tradiționale să funcționeze în **subordinea** - și nu în coordonarea

Centrului Național pentru Educație Permanentă și Conservare a Culturii Tradiționale, acesta urmând să aprobe și regulamentele de organizare și funcționare ale centrelor județene și să numească conducerea acestora.

Potrivit actualei redactări, alin.(1) al art.9 rezolvă sub aspect normativ doar problema coordonării centrelor județene, nu și pe cea a subordonării, aspect ce se încearcă a fi rezolvat, indirect, de alin.(2), prin faptul că regulamentele de organizare și funcționare a centrelor județene sunt aprobate prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

7. Referitor la Cap.IV - "Autorizarea programelor și cursurilor din instituțiile publice de cultură care desfășoară activități în domeniul educației permanente", semnalăm că în cuprinsul acestuia nu este inclusă nici o normă care să reglementeze această procedură, deși potrivit art.9 alin.(3) lit.c) una dintre principalele atribuții ale Centrelor Județene pentru Educație Permanentă și Conservare a Culturii Tradiționale o constituie tocmai autorizarea programelor de educație permanentă elaborate de instituțiile de cultură din județ.

8. Alin.(1) al art.22, propunem să fie completat cu precizarea cazurilor în care se eliberează diplome educaționale sau, respectiv, certificatele de absolvire, precum și a situațiilor în care valabilitatea acestora ar fi doar la nivel local.

II. Observații de redactare și tehnică legislativă

1. Pentru a corespunde cerințelor art.39 alin.(3) din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, proiectul trebuie să cuprindă formula introductivă consacrată:

"Parlamentul României adoptă prezenta lege".

2. La art.3 alin.(1), expresia "subordonată unităților administrativ-teritoriale" necesită a fi înlocuită cu o alta care să precizeze **autoritatea publică** avută în vedere de inițiatori, căreia să i se subordoneze această instituție publică.

Această observație este valabilă și pentru art.4 alin.(1), art.5, art.6 alin.(1) și art.10 alin.(1).

3. Textul art.5 nu menționează criteriile în funcție de care Universitatea populară se organizează fie ca instituție publică, fie ca departament în cadrul caselor de cultură.

4. La art.7 este necesar ca norma să precizeze când Centrul Cultural se organizează în subordinea Ministerului Culturii și Cultelor și când se subordonează autorităților administrației publice locale.

5. Alin.(1) al art.8 propunem să fie completat cu precizarea că Centrul Național pentru Educație Permanentă și Conservare a Culturii Tradiționale este instituție publică **cu personalitate juridică**.

Totodată, la alin.(3) al aceluiași articol, propunem următoarea redactare :

“(3) Centrul Național pentru Educație Permanentă și Conservare a Culturii Tradiționale are următoarele atribuții principale:”.

Aceeași observație este valabilă și în cazul art.9 alin.(3).

Pentru un spor de rigoare normativă, lit.n) de la alin.(3) propunem să devină alin.(4) în cadrul aceluiași articol 8. Observația este valabilă și în cazul art.9 alin.(3) lit.j).

6. La art.9 alin.(3) lit.a), propunem să se precizeze că este vorba despre instituțiile **de cultură**.

7. Referitor la **art.11**, sugerăm reanalizarea dispozițiilor acestuia, întrucât organizarea, funcționarea și atribuțiile Centrului Național pentru Educație Permanentă și Conservare a Culturii Tradiționale și a centrelor județene sunt reglementate de art.8 și 9.

8. La art.13 este necesar să se precizeze expres actul normativ care reglementează salarizarea personalului instituțiilor publice de cultură cu activitate în domeniul educației permanente.

9. La art.15 alin.(2) lit.a), pentru mai multă rigoare în exprimare, propunem următoarea redactare:

“a) organizarea de manifestări cultural-educative”.

10. Art.16 trebuie reformulat corespunzător normei de la art.8 alin.(3) lit.a), în sensul că acreditarea instituțiilor publice de cultură care desfășoară activități în domeniul educației permanente **se face** de Centrul Național pentru Educație Permanentă și Conservare a Culturii Tradiționale și nu este doar coordonată, așa cum se prevede în text.

11. La lit.d) a art.17, este necesară reformularea textului, întrucât aceeași idee este exprimată de două ori. Propunem următoarea redactare:

“d) asigură accesul liber al tuturor la activitățile organizate”.

La lit.e) a aceluiași articol este necesară înlocuirea cuvântului “activității” cu “localității”, fiind vorba despre o eroare în redactare.

La lit.i), pentru un spor de rigoare în exprimare, propunem următoarea redactare :

“i) organizează servicii de consiliere și informare publică”.

La **lit.j)**, propunem eliminarea expresiei “numărul de participanți (cursanți)”, întrucât nu poate fi avut în vedere decât cel mult un număr estimativ de cursanți, nicidecum un număr determinat.

În ceea ce privește **lit.k)** pentru un spor de rigoare normativă, sugerăm să se definească ce se înțelege prin “persoană competentă”.

12. La art.18 alin.(4), propunem ca norma să fie reanalizată, întrucât contestația nu poate fi soluționată tot de autoritatea al cărui act este contestat, așa cum se prevede. Aceeași observație este valabilă și pentru art.20 alin.(3).

13. La art.20 alin.(2), propunem înlocuirea expresiei “Procedura de retragere” cu sintagma “Retragerea acreditării”.

14. La alin.(4) al art.20, pentru un plus de rigoare normativă este necesar ca textul să fie completat cu precizarea numărului actului normativ invocat, respectiv Legea contenciosului administrativ nr.29/1990.

15. La art.21 alin.(2) lit.d) propunem să se precizeze la ce se referă expresia “formare profesională”, având în vedere că și celelalte programe și cursuri vizează tot formarea profesională.

16. La art.24, în concordanță cu cerințele normelor de tehnică legislativă, este necesară înlocuirea expresiei “se vor desfășura”, prin expresia “se desfășoară”.

17. La art.26, soluția preconizată nu răspunde exigențelor art.61 alin.(3) din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, potrivit cărora în vederea abrogării, dispozițiile normative vizate trebuie determinate expres, începând cu legile și apoi cu celelalte acte normative, prin menționarea tuturor datelor de identificare a acestora.

PREȘEDINTE

Dragoș ILIESCU

București
Nr. 609/13.05.2002